

РЕШЕНИЕ

№ 2474

гр. София, 07.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **1012** по описа за **2012** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за финансов надзор (КФН) срещу Решение от 23.11.2011 г. по НАХД № 4390/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-54/02.02.2011 г. на заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което на Пенсионноосигурителна компания (ПОК) [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 7 е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) на основание чл. 351, ал. 1, вр. ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) за нарушение на чл. 121, ал. 6 от КСО, вр. чл. 51, ал. 1, т. 1 от Правилника за организация и дейността на ДПФ „Д.”.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа основанията, изложени в касационната жалба. Моли да бъде отменено решението на районния съд и вместо него да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

Ответникът изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде оставено в сила решението на районния съд.

Прокурорът дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че през ноември 2010 г. св. Б. - актюер в КФН, извършил проверка на ПОК [фирма] в офиса на дружеството. В хода на проверката установил несъответствие между сключен на 25.02.2010 г. между ПОК [фирма] и П. Д. Ч. пенсионен договор за изплащане на допълнителна пенсия от Доброволен пенсионен фонд (ДПФ) „Д.“, управляван от жалбоподателя, и правилника за организацията и дейността на ДПФ „Д.“. Било налице противоречие между чл. 51, ал. 1, т. 1 от Правилника, съгласно който „допълнителната пенсия се прекратява при изчерпване на средствата по индивидуалната партида или изтичане на срока, за който е отпусната допълнителната пенсия” и чл. 10, ал. 1 от договора, според който: „допълнителната пенсия се прекратява при изчерпване на “средствата по индивидуалната партида и изтичане на срока, за който е отпусната допълнителната пенсия”. За извършената проверка бил съставен констативен протокол № Р-04-247/14.12.2010 г.

Свидетелят преценил, че тъй като според правилника условията за прекратяване на допълнителната пенсия са дадени алтернативно, а в договора - кумулативно, дружеството - жалбоподател не развива своята дейност в съответствие с правилника за организацията и дейността на управлявания от него фонд за допълнително пенсионно осигуряване и така е нарушило чл. 121, ал. 6 КСО.

Поради това съставил срещу ПОК [фирма] Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-5/12.01.2011 г.

Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП № Р-10-54/02.02.2011 г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор”, с което на основание чл. 351, ал. 2, вр. ал. 1 от КСО за нарушение на чл. 121, ал. 6 КСО, на ПОК [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

От правна страна районният съд е приел, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, които да са основание за отмяна на обжалваното НП на формално основание, съответно които да са довели до ограничаване или нарушаване правото на наказаното лице на защита. Актът и НП са издадени при съблюдаване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, в предвидената от закона форма, по предвидения от закона ред.

При преценка на материалната законосъобразност на НП, районният съд е приел, че по безспорен и несъмнен начин е установено, че според правилника условията за прекратяване на допълнителна пенсия са дадени алтернативно, а според договора - кумулативно и в този смисъл действително е налице противоречие. Доколкото ПОК [фирма] е сключило договор, чиято разпоредба противоречи на правилника за дейността на управлявания от него пенсионен фонд, съдът намира, че е налице хипотеза, при която дружеството извършва дейността си в разрез с правилника на фонда. С оглед на това съдът приема, че от обективна страна жалбоподателят е извършил деянието, вменено му с НП.

Деянието е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Съдът е приел за основателен довода за маловажност на деянието. Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН дава възможност на АНО при наличието на маловажен случай на административно нарушение да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Това е така, защото е видно, че допуснатото противоречие между цитираните разпоредби на правилника и договора е израз на техническа грешка, като това несъответствие не създава предпоставки за неблагоприятни последици за другата страна по договора, тъй като предвижда един по-сложен състав за прекратяване на допълнителната пенсия за лицето, доколкото условията за това трябва да са кумулативно налице, за разлика от правилника, където са предвидени алтернативно. В този смисъл, съдът е приел, че деянието разкрива значително по-малка степен на обществена опасност. Наред с това, съдът е добавил, че няма данни и за други извършени от дружеството-жалбоподател нарушения на КСО, които да мотивират извод в обратната посока.

Решението на районния съд е правилно.

Несъответствието между пенсионния договор на П. Д. Ч. за изплащане на допълнителна пенсия от ДПФ „Д.“ и правилника на фонда съставлява техническа грешка, от която не са настъпили неблагоприятни последици нито за конкретното лице – страна по договора, нито за останалите лица, с които дружеството има сключени договори, поради което деянието разкрива значително по-малка степен на обществена опасност и имуществената санкция, макар и наложена в минималния ѝ размер от 10 000 лв., би била несправедлива. Правилен е също така изводът на районния съд, че няма данни за други извършени от дружеството нарушения на КСО, които да мотивират извод в обратната посока. От АНО не са представени доказателства за извършени други нарушения, установени по съответния ред и за които са наложени административни наказания с влезли в сила наказателни постановления.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на решението на районния съд и същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, V касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.11.2011 г. по НАХД № 4390/2011 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 108-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

